

Publicerad 2015-04-28 15:39 av tildam

*det som uppstår i väntan mellan smsen. stunderna innan jag vet om du ens tänker svara.*

## **kravlöst**

noveller

korta kärlekssagor med rivsår på ryggen

tunna pappersark med trassligt hår och längtan i rösten

och jag ser mig i spegeln på en offentlig toalett

försöker förstå att det är jag som är kvar när sista sidan lästs ut

tappats bredvid sängen och glömts bort

för det är maj igen när jag tappar bort mig i ännu en man med varma hårda fingertoppar

det har blivit vår och vintersorgen har droppat bort

och blåögt blinkar jag med mascaratunna vingslag

tappar greppet och förlorar mig igen

och så han som hör av sig då och då

för att försäkra sig om att jag väl inte kommer att komma på den och den festen

det vore märkligt

det förstår jag väl

om jag stod där

vi är ju vänner men inget mer

och hon kommer ju vara där

det förstår jag väl

att jag inte kan vara då

det blir ju så svårt då allting förklarar han

och jag spricker lite inuti och orkar inte svara

tackar nej

föreställer mig dig med krossat näsben

och avskyn smakar bittra höstäpplen

himlen är ovanför men kall

när han

med ett sms

spelar vår kärlekssaga i moll

jag som just glömt

jag som nyss glömde bort alla minnen av bittra natters eftersmak

jag som hoppades

igen

och det är trehundrasextiofem dagar sen jag blev kysst på en balkong och tappade allt

trehundrasextiofem dagar sedan jag kom med sommaren över parketten och stod med röda läppar över

tröskeln

ett år och jag förstår lika lite nu  
vad är det i mig som får er att skriva noveller  
göra mig till vykort och inte brev  
post-it och inte dagbok  
vad är det i mitt salivs enzym  
i min doft  
i min benmärgs styrka som leder mig till flyktig famn  
igen

kallt i vårvinden

och det är sent och kargt när jag faller i en säng med katthår  
blir besegrad  
besudlad  
av en man som ler  
och när han tränger in  
möter jag kattens blick från golvet där den sitter  
iakttar  
vet allt om mig

det blir måndag och aldrig så sällsynt ensamt  
insikten  
tomheten  
av att veta att tre rader bakom mig i den finare salongen  
sitter någon som varit min  
under mörkrets inbrott  
två nätter och morgonkyssar vid dörren  
han stirrar djupt i min nacke under pjäsens tre timmar  
men tar omvägar i pausen  
möter inte min blick  
han  
som varit inne i mig  
men vägrar se på mig i dagsljus

och jag går sönder på ännu ett hustak  
med halvfull vinflaska i tygkasse  
minnen av att en kväll till gjort bort mig  
hon  
som drack för mycket på after work

hon  
som blinkade välte en nittonåring till  
för att hon kan  
för att han för just en sekund  
fyrtiotre minuter och någon timmes vila  
skulle vara bara hennes  
för jag lever där  
på gränsen  
i missförståndet  
i morgontimmarna  
fast  
jagandes

efter

drömmarna om ögonblicket innan allt går sönder

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tildam med Poeter.se id #47680 innehar upphovsrätten